

**A Kaposvári Járásbíróság
í t é l e t e**

Az ügy száma: 14.P.21.145/2020/36/2. szám

A felperes: DEFACTORING Zrt.
(1122 Budapest, Ráth György u. 56.)

A felperes képviselője: [REDACTED] jogtanácsos
([REDACTED])

Az alperes: [REDACTED]
([REDACTED])

Az alperes képviselője: Csuka Ügyvédi Iroda
(7400 Kaposvár, Németh I. fasor 47. III/14.)

A per tárgya: kölcsöntartozás és járulékai megfizetése

Rendelkező rész

A bíróság a felperes keresetét elutasítja, és kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek [REDACTED] Forint perköltséget.

Az ítélet ellen a kézbesítésétől számított 15 napon fellebbezésnek van helye, melyet a Kaposvári Törvényszéknek címezve, jelen bíróságon lehet elektronikus úton vagy nem elektronikus úton kapcsolatot tartó fél esetén papír alapon 3 példányban benyújtani.

Elektronikus kapcsolattartás esetén a fellebbezést elektronikus úton kell előterjeszteni. Ennek elmulasztása esetén, illetve amennyiben a fellebbezés elektronikus úton ugyan, de nem az E-ügyintézési törvényben és végrehajtási rendeleteiben meghatározott módon kerül előterjesztésre, az elektronikus úton kapcsolatot tartó fellebbezését a bíróság visszautasítja.

A bíróság tájékoztatja a feleket, hogy a másodfokú bíróság a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el, kivéve, ha a felek bármelyike tárgyalás tartását kéri, a bíróság azt indokoltan tartja, vagy tárgyaláson fogantatosítható bizonyítást kell lefolytatni. A fellebbező félnek a tárgyalás tartására irányuló kérelmét a fellebbezésében kell előterjesztenie. A fellebbező fél ellenfele a fellebbezés kézbesítésétől számított 15 napon belül tárgyalás tartását kérheti.

A felek kérelme alapján sem kell tárgyalást tartani, ha az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 379. és 380. §-ában meghatározott okból kell hatályon kívül helyezni, a fellebbezés csak a perköltség viselésére vagy összegére, illetve a meg nem fizetett illeték vagy az állam által előlegezett költség megfizetésére vonatkozik, a fellebbezés csak a teljesítési határidővel vagy a részletfizetés engedélyezésével, illetve az előzetes végrehajthatósággal kapcsolatos, a fellebbezés csak az ítélet indokolása ellen irányul.

I n d o k o l á s

- [1] Az alperes 2008. szeptember hó 16. napján ██████████ 54 számú, CHF alapú, 2.470.000 Forint összegű gépjárművásárlási célú kölcsönszerződést kötött a CIB Credit Zrt.-vel (1138 Budapest, Váci út 140.), melyben vállalta, hogy önrész formájában közvetlenül a gépjármű kereskedésnek megfizet 280.000 Forintot a finanszírozott gépjármű vételár részeként, továbbá az általa felvett kölcsönösszeget a CIB Credit Zrt. felé 120 db változó összegű havi törlesztőrészlet formájában teljesíti. Az induló törlesztőrészlet 35.464 Forint volt. A kölcsönszerződés részévé váltak az Általános Szerződési Feltételek és az Üzletszabályzat, amelyeket az alperes a szerződés V. pontjában tett nyilatkozata szerint a szerződés aláírásával egyidejűleg átvett, azokat magára nézve kötelezőnek ismerte el.
- [2] A megkötött kölcsönszerződés mellékletét képezte a Kockázatfeltáró nyilatkozat elnevezésű dokumentum is, melyet az alperes a szerződés megkötésével egyidejűleg saját kezűleg írt alá, és amely meghatározza a devizakölcsön fogalmát, és részletezi annak költségeit és kockázatait. A nyilatkozat azt tartalmazza, hogy „A devizakölcsönök kamatlába jelenleg alacsonyabb, mint a forintkölcsönöké, ezért a devizakölcsönök aktuális törlesztőrészlete is alacsonyabb. A devizában nyilvántartott kölcsönök rendelkeznek azonban néhány olyan jellemzővel, amelyek további költségeket és kockázatot jelenthetnek az Ügyfeleknek, az alábbiakban ezekre hívjuk fel a figyelmüket”. A kockázatfeltáró nyilatkozat rendelkezik a vételi és eladási ár különbsége fogalmának meghatározásáról is, annak folyamatáról, továbbá kitér arra, hogy a törlesztőrészletek mértékét ez miként befolyásolja: „Amikor a forint gyengül a svájci frankkal vagy az euróval szemben (vagyis 1 svájci frankért vagy euróért a korábbinál több forintot kell fizetni), akkor a törlesztőrészlet növekszik”.
- [3] A CIB Credit Zrt. a kölcsönszerződésből eredő kötelezettségét teljesítette, a kölcsön összegét az alperes által megvásárolt Opel Meriva típusú, ██████████ forgalmi rendszámú gépjármű részeként közvetlenül folyósította a gépjármű eladója, a Sziko-Petrol Kft. (██████████) részére. Az alperes és a CIB Credit Zrt. a kölcsönszerződés biztosítékeként a járművön vételi jogot alapítottak a CIB Credit Zrt. javára, melyet a szerződés VII. pontja tartalmaz. Az alperes a járművet 2008. szeptember hó 23. napján vette át.

- [4] A CIB Credit Zrt., illetve átalakulás folytán jogutódja, a CIB Lízing Zrt. 2015. április hó 23. napján elkészítette a 2014. évi XL. törvény szerinti elszámolást, az elszámolás felülvizsgált elszámolásnak minősül.
- [5] A CIB Credit Zrt., illetve átalakulás folytán jogutódja, a CIB Lízing Zrt. a kölcsönszerződést ezt követően, a 2016. április hó 26. napján kelt nyilatkozatával az ÁSZF 64. b) pontja alapján azonnali hatállyal felmondta tekintettel arra, hogy az alperes nem teljesítette a szerződés alapján fennálló fizetési kötelezettségét. Az alperesnek a felmondás napján a CIB Credit Zrt., illetve átalakulás folytán jogutódja, a CIB Lízing Zrt. nyilvántartása szerint összesen 1.752.606 Forint tartozása állt fenn: 423.155 Forint elmaradt részletek, 1.317.332 Forint felmondással esedékessé lett tőke, 6.099 Forint kamattartozás, 4.000 Forint késedelmi kamattartozás, 559 Forint árfolyamkülönbözet és 1.461 Forint késedelmi kamat a felmondás napjáig. A felmondáskor meglévő havi díj elmaradást jogcím szerinti bontásban maga a felmondó nyilatkozat is tartalmazza.
- [6] A felperesi társaság 2017. november hó 30. napján engedményezéssel vált az alperessel szembeni követelés jogosultjává. Az alperest az engedményező által kiállított nyilatkozattal értesítette a felperes az engedményezésről, az alperes az engedményezési értesítést tértivevényel igazoltan átvette. A CIB Credit Zrt. pedig időközben, már 2010. december hó 31. napján beolvadás útján megszűnt, jogutódja az engedményező, vagyis a CIB Lízing Zrt. lett.
- [7] Mivel az alperes a fenti kölcsönszerződés és engedményezés alapján a felperesi társaság felé fennálló fizetési kötelezettségének nem tett eleget, ezért a felperes, mint jogosult fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelmet terjesztett elő a közjegyzőhöz 270.000 Forint tőke és járulékai, fenti kölcsönszerződésből eredő tartozás megfizetése iránt az alperes, mint kötelezett ellen, mely eljárás az alperes határidőn belül előterjesztett ellentmondása folytán perré alakult.
- [8] A perré alakult eljárásban ezt követően a felperes az eredeti kereseti kérelmében még azt kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest az rPtk. 198. § (1) bekezdése és 523. §-a alapján 1.740.487 Forint tőke (a fentiek szerinti 1.317.332 Forint + 423.155 Forint), a tőkeösszeg után 2017. december hó 1. napjától a kifizetés napjáig számított, a mindenkori jegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő mértékű késedelmi kamat, valamint a perköltség megfizetésére. Keresetének jogalapjaként a felperes a tőkeösszeg vonatkozásában a fentiek szerint az rPtk. 198. § (1) bekezdését és 523. §-át, a késedelmi kamat tekintetében pedig a kölcsönszerződés VIII. pontját jelölte meg. Indokolásul a felperes előadta, hogy jogelődje, a CIB Credit Zrt. az rPtk. 523. §-a alapján CHF alapú kölcsönszerződés keretében 2.470.000 Forint összegű kölcsönt folyósított közvetlenül a gépjármű eladója részére, ezáltal a CIB Credit Zrt. a kölcsönszerződésből eredő kötelezettségeit teljesítette. Mivel a CIB Credit

Zrt. a kölcsönszerződést 2016. április hó 24. napján az ÁSZF 64. b) pontja alapján felmondta, így az alperes tartozása egy összegben esedékessé vált. Az alperes az rPtk. 198. §-a és 523. §-a, valamint a kölcsönszerződés szerint a kölcsön és a szerződés szerint esedékes ügyleti kamatai visszafizetésére köteles. A követelés jogosultja pedig az új Ptk. 6:193. §-a értelmében 2017. november hó 30. napjától a felperesi társaság. Az alperes a kötelezettsége teljesítésével az esedékesség (felmondás) napját követő naptól, azaz 2016. április hó 25. napjától kezdődően késedelemben van, így a szerződés VIII. pontja szerinti késedelmi kamat megfizetésére köteles, melynek mértéke a mindenkori jegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő összeg. Késedelmi kamatra a felperes előadta, hogy az engedményezést követő naptól, vagyis 2017. december hó 1. napjától tart igényt.

- [9] Az alperes írásbeli ellenkérelmében kérte a felperes kereseti kérelmének teljes körű elutasítását, azt jogalapjában és összszerszerűségében is vitatva, valamint kérte a felperes perköltségben történő marasztalását is.
- [10] Az alperes az eredeti írásbeli ellenkérelmében a felperessel szemben érvénytelenségi kifogásokat is támasztott. Egyrészt érvénytelenségi kifogást terjesztett elő az alperes az árfolyamkockázatról szóló tájékoztatás hiánya miatt, e körben előadva, hogy a felperes jogelődje az árfolyamkockázattal kapcsolatos tájékoztatást a szerződés VI. pontjának (1) bekezdésén túlmenően egy „Általános tájékoztató” elnevezésű nyomtatványban megtévesztő módon rejtette el. A megtévesztő, egyéb, „Tájékoztatás” elnevezésű iratban elrejtett, felperes által hivatkozott tájékoztatásból sem tűnik ki azonban az, hogy a forint/CHF árfolyamának negatív irányban történő, akár jelentős megváltozására is reális esély van, amelynek bekövetkezte esetén a törlesztőrészlet összege korlátozás nélkül megemelkedik. A tájékoztatás csak lehetőségként („változhat”, illetve „valószínűsíthető”) és nem valós veszélyként utal a forint gyengülése esetén előálló következményekre, és abból nem nyilvánvaló és egyértelmű, hogy az árfolyam kedvezőtlen változása a futamidő alatt bármikor bekövetkezhet, és amiatt az adós fizetési kötelezettsége felső határ nélkül emelkedhet. Ezen tájékoztatás így alperesi álláspont szerint nyilvánvalóan nem megfelelő, hiszen ebből semmilyen módon nem tűnik ki, hogy a fogyasztóra hátrányos árfolyamváltozásnak nincs felső határa, vagyis a törlesztőrészlet akár jelentősen is megemelkedhet, valamint, hogy az árfolyamváltozás lehetősége valós, az a hitel futamideje alatt is bekövetkezhet. Az alperes e körben hivatkozott a 2/2014. számú PJE határozat 1. pontjában és az indokolás III.1. pontjában foglaltakra is, miszerint „Amennyiben azonban az árfolyamkockázat korlátlan viselésének szerződési rendelkezése a fogyasztó számára a pénzügyi intézménynek felróható okból nem volt világosan felismerhető, illetve érthető, fennállnak a szerződés tisztességtelensége megállapításának a feltételei”. Hivatkozott az alperes ezen túlmenően e körben még az „Emlékeztető a DH törvények hatálya alá tartozó szerződések érvénytelenségével kapcsolatos perekkel

foglalkozó konzultációs testület 2016. szeptember hó 28. napján tartott üléséről” IV.2. pontjára, amely rögzíti, hogy a világosság és érthetőség elve tekintetében mi is a tájékoztatás azon minimuma, amely teljesítése esetén az adott kikötés tisztességesnek minősülhet:

„(a) jogegységi határozat indokolása értelmében tehát a tájékoztatásból ki kell tűnnie, hogy

- 1.) az árfolyamváltozás hatására a törlesztőrészlet összege korlátozástól nélkül (akár többszörösére is) megemelkedhet;
- 2.) az árfolyamváltozás iránya és mértéke előre nem állapítható meg, annak nincs felső határa;
- 3.) a fenti árfolyamváltozás lehetősége valós, vagyis a hitel futamideje alatt is bekövetkezhet.

Mivel pedig ilyen felhívásokat a perrel érintett kölcsönszerződés egyáltalán nem tartalmaz, ezért az árfolyamkockázatról szóló tájékoztatás - alperesi álláspont szerint - nem volt megfelelő. Hivatkozott az alperes ezen túlmenően még arra is, hogy a vételi és eladási árfolyam alkalmazása a szerződés teljesítése körében tényleges pénzváltási tevékenység híján egy matematikai művelet csupán, amely mögött tényleges deviza vétel és -eladás nincs. Ha pedig nincs tényleges deviza vétel és -eladás, akkor árfolyamrés nem alkalmazható.

Másrészt az alperes érvénytelenségi kifogást támasztott a kölcsön és a havi törlesztés összegének, a havi törlesztés esedékességének meghatározatlansága miatt is állítva, hogy mivel a szerződésben, bár a kölcsön összege forintban meghatározott, a kölcsön tárgya csak részben, mert a szerződés nem tartalmazza azt, hogy a kölcsöntartozás alapján mennyi lesz a devizatartozás tőkeösszege, ezért a kölcsönszerződés konszenzus hiánya miatt nem jött létre, illetve semmis a Hpt. 213. § (1) bekezdés a) pontja alapján. Az alperes arra is hivatkozott, hogy a szerződésben a havi törlesztőrészletek összege sem meghatározott, és nem is kiszámítható, ezért a kölcsönszerződés a Hpt. 213. § (1) bekezdés e) pontja alapján is semmis, hiszen a törlesztőrészletek összege nincs meghatározva. Az alperes hivatkozott a Hpt. 213. § (1) bekezdés b) pontjára is, mely kimondja, hogy semmis az a fogyasztási, lakossági kölcsönszerződés, amely nem tartalmazza az éves, százalékban kifejezett teljes hiteldíjmutatót, a hiteldíjmutató számítása során figyelembe nem vett egyéb - esetleges - költségek meghatározását és összegét, vagy ha az ilyen költségek pontosan nem határozhatók meg, az ezekre vonatkozó becslést. Az alperes e körben állította azt is, hogy a szerződés nem tartalmaz kamatot, költségeket sem, pedig a Hpt. 213. § (1) bekezdés c) pontja értelmében semmis az a fogyasztási, lakossági kölcsönszerződés, amely nem tartalmazza a szerződéssel kapcsolatos összes költséget, ideértve a kamatokat, járulékokat, valamint ezek éves, százalékban kifejezett értékét. A kamat és költségek hiánya miatt pedig a felperes követelése az ügyleti kamatra vonatkozóan mindenképpen megalapozatlan, melynek okán az alperes kérte - hivatalból észlelés miatt is - az 1/2005. PK véleményben rögzítettek alkalmazását, a kereset elutasítását. Az alperes állította e körben, hogy a szerződés tartalmazza ugyan a törlesztőrészleteket, azonban nem tartalmaz ügyleti kamatlábat.

A THM és kamat mértékét összehasonlítani nem is lehetséges, mivel a szerződés nem rögzíti a kamaton túlmenően semmilyen egyéb költséget sem, ami alapján a THM és a kamat közötti különbség logikusan kikövetkeztethető lenne. Ezért az alperes azt kérte, hogy a bíróság hívja fel a felperest arra, hogy nyilatkozzon e körben a Hpt. 213. § (1) bekezdés b) pontjában foglaltak szerinti semmisségre való alperesi hivatkozásra, illetve ennek kapcsán a felperes konkrétan jelölje meg, hogy a szerződésben meghatározott THM mérték hogyan áll össze, milyen százalékban meghatározott, milyen költségekből áll az.

- [11] A felperes a perben az írásbeli ellenkérelem előterjesztését követően az árfolyamkockázatra vonatkozó tájékoztatás megfeleléségre vonatkozásában arra hivatkozott, hogy a kölcsönszerződés mellékletét képező, Kockázatteltérő nyilatkozat elnevezésű dokumentum, amelyet az alperes a szerződés megkötésével egyidejűleg saját kezűleg írt alá, a dokumentum aláírásának a ténye azt igazolja, hogy az alperes az abban foglaltakat tudomásul vette és megértette. Az alperesnek a szerződés megkötését megelőzően gyakorlatilag korlátlan idő állt rendelkezésére, hogy eldöntse azt, hogy melyik szerződéses konstrukciót választja, az aláírt kockázatteltérő nyilatkozatra tekintettel pedig az alperest terheli annak bizonyítása, hogy a tájékoztatást nem értette meg, vagy hogy további tájékoztatást kért, de azt nem kapta meg. Az árfolyamrész tekintetében a felperes arra hivatkozott, hogy a 2014. évi XXXVIII. törvény 3. § (1) és (5) bekezdései, valamint az 1/2016. számú PJE határozat alapján is megállapítható, hogy a devizatorvények kiküszöbölték a hatályuk alá tartozó szerződésekben rejlő tisztességtelen kikötéseket, így az alperesi árfolyamrészre történő hivatkozás is a perben alaptalan. A szerződés Hpt. 213. § (1) bekezdés a) pontján alapuló érvénytelenségére történő hivatkozás körében a felperes arra hivatkozott, hogy az alperes egy 2.750.000 Forint értékű gépjárművet kívánt megvásárolni 280.000 Forint önerővel. Tekintettel arra, hogy a kölcsönszerződés megkötésének napja és a kölcsönösszeg folyósításának napja a deviza alapú szerződések esetében eltér, ezért a kölcsönösszeg devizában kifejezett összege a szerződés megkötésének pillanatában még nem határozható meg. Éppen ebből fakad a kölcsönszerződés deviza alapúsága. A kölcsön devizában kifejezett összegének minden esetben igazodnia kell a forint összeghez, ellenkező esetben az adósok nem kapnának akkora mértékű kölcsönt, mint amekkorára szükségük van. A kölcsöntartozás CHF-ben kifejezett összege tehát - összhangban az 1/2016. PJE-vel - a folyósítás napján rögzült. Megállapítható így felperesi álláspont szerint, hogy a szerződés megfelel a Hpt. 213. § (1) bekezdés a) pontjában foglalt követelményeknek, tekintettel arra, hogy a kölcsön összege a szerződésben egyértelműen meghatározott. A szerződés Hpt. 213. § (1) bekezdés b) pontján alapuló érvénytelenségére történő hivatkozás körében a felperes arra hivatkozott, hogy a kölcsönszerződés tartalmazza az induló THM mértékét (13,53%), továbbá az ÁSZF III.10. pontja rendelkezik arról, hogy a THM számítása a jogszabályban meghatározott módon történik. A betéti kamat, az értékpapírok hozama és a teljes hiteldíj

mutató számításáról és közzétételéről szóló 41/1997. (III.5.) Korm. rendelet 8. § (1) bekezdésében és 10. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően tartalmazza az ÁSZF III.10. pontja így felperesi előadás szerint azt, hogy a THM számítására a fenti rendelet által kógens szabályként előírt képlet alapján kerül sor, így a THM kiszámítása a jogszabályoknak megfelelően történt. A szerződés Hpt. 213. § (1) bekezdés c) pontján alapuló érvénytelenségre történő hivatkozás körében a felperes az 1/2016. számú PJE határozat IV/2. pontjára hivatkozott, mely alapján amennyiben a költségek, díjak vagy azok egy része nincs feltüntetve a szerződésben, az még nem eredményezi a szerződés érvénytelenségét, csupán annyit jelent, hogy ezeket a költségeket a pénzügyi intézmény jogszerűen nem számolhatja fel. A felperes e körben arra hivatkozott, hogy az ÁSZF 90. pontja rendelkezik a felszámítható költségek és díjak köréről, az alperes által megjelölt költségeket azonban a felperesi társaság jelen perben nem is érvényesíti. A Hpt. 213. § (1) bekezdés e) pontjában foglalt érvénytelenségi okra történő alperesi hivatkozás körében a felperes arra hivatkozott, hogy az 1/2016. PJE-ben e követelmény teljesülésére részletes kifejtés található. Mindezek értelmében megállapítható, hogy semmilyen jogszabályi rendelkezés nem teszi kötelezővé azt, hogy a törlesztőrészletnek CHF-ben is szerepelnie kell a kölcsönszerződésben, így ennek hiánya sem a létrejöttés, sem az érvényesség körében nem releváns.

- [12] A felperes a fentiek előre bocsátását követően a per ezen szakaszában a keresetét megváltoztatva, előterjesztett egy úgynevezett másodlagos kereseti kérelmet is annak hangsúlyozása mellett, hogy a kamat százalékos mértéke feltüntetésének hiánya felperesi álláspont szerint nem eredményezi a szerződés érvénytelenségét, mivel a perrel érintett kölcsönszerződés adatai alapján egyértelműen megállapítható, hogy a kölcsön, amelyet az alperes igénybe vett, nem volt kamatmentes. A kölcsön összegeként 2.470.000 Forint került feltüntetésre, míg a futamidő 120 hónapban lett meghatározva. Az induló törlesztőrészlet összege pedig 35.464 Forint volt. Mindezek alapján megállapítható, hogy amennyiben a törlesztőrészlet nem változna, a teljes futamidőre számított visszafizetendő összeg 4.255.680 Forint lenne, vagyis az ügyleti kamat a 84 hónapra vetítetten 1.785.680 Forint. Az ÁSZF 20., 21. pontjai tartalmazzák azokat az eseteket, amikor az ügyleti kamat változásának következtében a felperesi jogelőd jogosult volt a törlesztőrészletek összegét megváltoztatni. A felperes csatolta az iratokhoz az eljárás ezen szakaszában a 2014. évi XL. törvény szerinti felülvizsgált elszámolást is, amely alapján az ügyleti kamat százalékos mértéke a szerződéskötés időpontjában megállapíthatóan 11,91%. Hivatkozott a felperes a Kúria által a BH2017.159. szám alatt közzétett eseti döntésre is e körben, melynek értelmében „ha a felek egyébként ténylegesen megállapodtak az ügyleti kamat fizetésében, és a szerződés adatai alapján a kamat mértéke is kiszámítható, az érvénytelenség jogkövetkezményei közül a kölcsönszerződés érvényessé nyilvánításának van helye úgy, hogy az ügyleti kamatot a szerződésből kiszámítható kamatmértéknek

megfelelően kell meghatározni”. Az ügyleti kamat mértéke egyebekben kiszámítható is a fentiekben már hivatkozott elszámolás alapján. A részletes elszámolásnak ugyanis a 6. oldal 1. sora tartalmazza a folyósítás időpontját: 2008.09.19. napja. Az első törlesztőrészlet esedékessége: 2008.10.13., vagyis a folyósítás és az első törlesztőrészlet esedékessége között 24 nap volt a kamatperiódus. Az ÁSZF III.9. pontja tartalmazza az ügyleti kamat-számításra vonatkozó képletet, mely alapján 360 napos egy év. Amennyiben az első törlesztőrészlet kamatát (130,67 CHF) elosztjuk a folyósított tőkeösszeggel (16.463,37 CHF), ezt megszorozzuk 100-zal, elosztjuk a kamatperiódus hosszával (24 nap), és megszorozzuk 360-nal, megkapjuk a 11,91%-os kamatmértéket.

A felperesi elsődleges álláspont így az volt a per ezen szakaszában is, hogy a kölcsönszerződés érvényes, ezért az elsődleges kereseti kérelmét a felperes a perben továbbra is fenntartotta változatlanul, azzal azonban, amennyiben a bíróság mégis a szerződés érvénytelenségét állapítaná meg az ügyleti kamat százalékos mértékének hiányára hivatkozással, arra az esetre a felperes egy másodlagos kereseti kérelmet is előterjesztett, melyben azt kérte, hogy a bíróság a perrel érintett szerződést a rPtk. 237. § (2) bekezdése alapján nyilvánítsa érvényessé akként, hogy állapítsa meg, hogy az éves ügyleti kamat mértéke 11,91%, és az alperest 1.740.487 Forint tőke, valamint a tőkeösszeg után 2017. december hó 1. napjától a kifizetés napjáig számított, a mindenkori jegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő mértékű késedelmi kamata megfizetésére kötelezze, valamint a perrel felmerült felperesi perköltség viselésére. Indokolásul a felperes arra hivatkozott, hogy az rPtk. 234. § (1) bekezdése értelmében a semmis szerződés érvénytelenségére bárki határidő nélkül hivatkozhat, a 2/2010. (VI.28.) PK vélemény 10. pontja pedig kifejti, hogy harmadik személy akkor válik jogosulttá a perindításra, amennyiben a per megindítására jogi érdekeltsége feljogosítja. Felperesi álláspont szerint pedig a felperesi társaság olyan harmadik személynek minősül, akinek jogi érdeke fűződik ahhoz, hogy a más személyek közötti szerződés érvénytelenségének jogkövetkezményei levonását kérje. A jogi érdeket pedig magának az engedményezésnek a ténye teremti meg. A jogi érdeket támasztja alá továbbá felperesi álláspont szerint az a tény is, hogy az alperes a felperesi társaságnak tartozik. Összefoglalva így a felperesi álláspontot, a felperes azt adta e körben elő, hogy a felperes jogi érdeke, és egyben kereshetőségi joga abban áll, hogy az alperes tartozik a felperes részére, polgári bíróság előtt pedig ennél erősebb jogi érdek megléte elképzelhetetlen, hiszen az alperes önkéntes teljesítésének hiányában a felperesnek nem is marad más lehetősége, mint a bírósághoz fordulás. A felperesi perbeli legitimációt pedig nem az a kérdés dönti el, hogy az engedményezéssel átszállnak-e az alakító jogok, vagy sem. Kizárólag annak van jelentősége, hogy a felperesi társaság minősül-e a fentiek szerint a 2/2010. (VI.28.) PK vélemény szerint olyan harmadik személynek, akinek védendő jogi érdeke indokoltá teszi azt, hogy a mások között létrejött szerződés érvénytelenségének jogkövetkezményei levonását kérhesse. A felperes pedig, mint engedményes, egyértelműen olyan harmadik személynek minősül felperesi jogi álláspont szerint, akinek

- és csak és kizárólag neki - állhat érdekében az alperes és a felperesi jogelőd között létrejött kölcsönszerződés érvényessé nyilvánítása.

- [13] Az alperes a megváltoztatott kereseti kérelem vonatkozásában előterjesztett ellenkérelmében a perben eddig általa eladottakat továbbra is fenntartva változatlanul, egyebek mellett arra is hivatkozott, hogy az engedményes a Ptk. és a joggyakorlat szerint - mivel nem szerződő fél és nem szerződéses jogutód - nem rendelkezik jogalakító joggal (azaz nem mondhat fel, nem lehet ellene az alapul szolgáló jogviszony érvénytelenségének a megállapítására irányuló keresetet indítani, nem kérheti az érvénytelenség jogkövetkezményeinek a levonását), csupán az általa vásárolt követelés érvényesítésére rendelkezik jogosultsággal, feltéve, hogy a követelés létezik. Az alperes hivatkozott e körben a Legfelsőbb Bíróság BH335.2001. számú eseti döntésében foglaltakra is, miszerint a szerződés érvénytelenségének a megállapításához fűződő jogi érdek nem engedményezhető. Az alperes hivatkozott arra is, hogy jelen perben a felperes másodlagos keresetében a perrel érintett szerződés érvénytelenségére vonatkozó határozott állítás és ennek megállapítására irányuló kérelem nincs. Ennek fényében pedig nincs mód a szerződés érvényessé nyilvánítását kérni, mert az rPtk. 237. §-a alapján érvényessé nyilvánítani csak és kizárólag érvénytelen szerződést lehet. Az rPtk. 237. § (2) bekezdése ugyanis úgy rendelkezik, hogy „Az érvénytelen szerződést érvényessé lehet nyilvánítani, ha az érvénytelenség oka - különösen uzsorás szerződés, a felek szolgáltatásainak feltűnő értékaránytalansága esetén az aránytalan előny kiküszöbölésével - megszüntethető. Érvényessé nyilvánításnak tehát alperesi jogi álláspont szerint - többek között figyelemmel az 5/2013. számú PJE határozatra is - csak abban az esetben van helye, ha a felperes maga is állítja és megindokolja a szerződés érvénytelenségét. Erre viszont a perben a felperes részéről nem került sor, így a szerződés érvényessé nem is nyilvánítható. Az is egyértelmű jelen perben, alperesi álláspont szerint, hogy amennyiben az adós alperesként érvénytelenségi kifogást terjeszt elő, akkor az csupán a keresettel szembeni, annak elutasítására irányuló védekezése, amely nem egyenlő a szerződés érvénytelenségének megállapítására irányuló kérelemmel. A perrel érintett esetben az állapítható meg ugyanakkor alperesi álláspont szerint, hogy a szerződés érvénytelenségét az engedményező okozta a hibás blanketta-szerződésével. Az engedményező tehát érvénytelen szerződést készített, és fogadtatott el a kiszolgáltató fogyasztóval. Ezt követően a pénzügyintézet a követelését - mint érvényes szerződésből eredő követelést - a felperesre engedményezte. Majd a felperes a „törvényes érdekeire hivatkozással” ezen szerződés érvényessé nyilvánítását szeretné jelen perben úgy, hogy érvénytelenségi keresetet nem is terjesztett elő. Ha a felperes a megvásárolt követelés érvényes szerződésen alapulása vonatkozásában tévedésben volt, akkor „törvényes érdekeire hivatkozással” nem a „vétlen” alperes ellen fordulhat alperesi álláspont szerint, hanem az engedményező ellen. Ha pedig a felperes az engedményezésnél gondatlanul járt el, úgy az rPtk. 4. § (4) bekezdése

alapján saját felróható magatartására előnyök szerzése végett nem hivatkozhat.

[14] A felperes a perben a megváltoztatott kereseti kérelmét az érdemi ellenkérelem ismeretében is fenntartotta továbbra is változatlanul. A felperes engedményesi státuszát illetően alperesi részről előadottak vonatkozásában a felperes annyit észrevételezett, hogy álláspontja szerint az alperesi ellenkérelemben foglalt alakító jogokkal, illetőleg nem alakító jogokkal kapcsolatos jogelméleti megközelítésnek, a jogok ilyen jellegű csoportosításának jogelméleti jelentősége lehet legfeljebb, jelen ügyben azonban ezen csoportosítása a jogoknak nem releváns. A felperesi határozott álláspont egyébként is az e tekintetben, hogy jelen per tárgya egy felmondott szerződés jogkövetkezményeinek levonása, ahol a szerződés felmondását követően került sor a követelés engedményezésére. Mivel felmondott, megszűnt szerződés esetében alakító jogok gyakorlásáról nem lehet beszélni felperesi álláspont szerint, ezért hivatkozott a felperes továbbra is arra, hogy a követelés engedményezését, a jogutód felperes engedményesi státuszát, a felperes igényérvényesítési jogosultságát erre hivatkozással nem lehet eredményesen támadni. Az engedményezés vonatkozásában továbbra is arra hivatkozott a felperes, hogy az engedményezéssel nyilvánvalóan azok a jogok szálltak át a felperesi engedményesre, amelyek ahhoz szükségesek, hogy a követelést érvényesítse. Ha ehhez perindítás szükséges, akkor a perindítás joga és lehetősége is, tehát maga a keresetességi jog is. E körben továbbra is fenntartotta a hivatkozást a 2/2010. (VI.28.) PK véleményben foglaltakra is, valamint hivatkozott még az rPtk. 237. § (2) bekezdésében foglalt azon rendelkezésre is, miszerint semmisségre bárki határidő nélkül hivatkozhat, természetesen ez alatt értve azokat, akiknek ehhez jogi érdeke fűződik. A jogi érdeke pedig a felperesnek az egyértelműen, nem a követelését már a felperesre engedményező jogelődé, hogy a pert megindítsa a jogi érdekének érvényesítése érdekében, és a perben a keresetének történő helyt adást kérje. A per során a fogyasztóvédelmi szempontokra e körben is történt alperesi hivatkozásnak pedig felperesi álláspont szerint olyan szempontból lehet esetleg csak jelentősége, hogy az vizsgálat tárgyát képezhetné esetlegesen, hogy a fogyasztónak az érvénytelenségi kifogás jogkövetkezményeinek a levonása nem okoz-e hátrányt. Jelen perben azonban ilyen hátrányról már csak arra figyelemmel sem beszélhetünk felperesi álláspont szerint, mert az érvénytelenség jogkövetkezményének a levonása esetén is ugyanakkora összegű a felperesi követelés az alperessel szemben, mint a jogkövetkezmény levonása nélkül.

[15] Az alperesi határozott jogi álláspont a perben azonban ezt követően is az volt e körben, hogy jelen per felperese érvényessé nyilvánítást nem kérhet. Az alperes állította továbbra is, hogy a felperesnek nincs arra lehetősége, hogy engedményesként jelen perben az alperessel szemben fellépjen, kérve az érvényessé nyilvánítást, lehetősége arra van csak, hogy amennyiben nem volt tudomása arról, hogy érvénytelen követelést vásárolt, akkor a jogelőddel szemben lépjen fel követeléssel. Ha pedig a felperes tudatában is volt annak, hogy érvénytelen követelést vásárolt, akkor pedig a saját felróható magatartására ebből származó előnyök érvényesítése végett senkivel szemben sem hivatkozhat. Hivatkozott az alperes az eljárás utolsó szakaszában a perrel érintett körben a Nyíregyházi Törvényszék, mint másodfokú bíróság Nyíregyházán, 2022. február hó 3. napján kelt 4.Pf.20.988/2021/8. számú ítéletére is, mely ítéletben a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett részeit megváltoztatva, a keresetet elutasította. Mellőzte egyben a szerződést érvényessé nyilvánító, azon per I. r. alperesét 2.228.086 Forint és kamatai, valamint a perköltség megfizetésére, a II. r. alperest ezek tűrésére kötelező ítéleti rendelkezéseket. Előadta az alperes, hogy ezen peres

ügyben a felperes szintén a DEFACTORING Zrt., Budapest, jelen per felperese volt, az I. r. alperes az adós, míg a II. r. alperes a CIB Lízing Zrt., a per tárgya pedig ugyanaz a szerződéses konstrukció volt, mint a perbeli, csak annyi különbséggel, hogy jelen perben a szerződést 2008. szeptemberében kötötték, míg a hivatkozott perben 2008. novemberében. A törvényszék jogerős ítélete alapján pedig az állapítható meg, hogy kamathiány miatt érvénytelen a szerződés, az árfolyamkockázatról történő tájékoztatás pedig tisztességtelen, a kereset elutasítására a jogerős másodfokú ítéletben ezért került sor. Hivatkozott az alperes ezen túlmenően még a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Gfv.VI.30.183/2021/4. számú, Budapesten, 2022. március hó 1. napján kelt ítéletére is, mely ítéletben a Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta. Ezen peres eljárásban is a per felperese a DEFACTORING Zrt., Budapest, jelen per felperese volt, az I. r. alperes az adós, míg a II. r. alperes az ERSTE Bank Hungary Zrt., Budapest. A Kúria pedig a felülvizsgálati ítélete indokolásában egyértelműen megállapította azt, hogy a felperes, aki a követelést vásárolta ott is csak meg, nem rendelkezik alakító joggal, tehát érvényessé nyilvánítást nem kérhet. Ezen hivatkozásokkal még kiegészítve az alperesi részről előadottakat, kért az alperes jelen perben a rendelkezésre álló adatok alapján ítéletet, és az ítéletben a már előadottak szerint kérte a felperes perköltségben történő marasztalását is az iratokhoz korábban már becsatolt díjmegállapodásban és kitöltött költségjegyzék-nyomtatványban foglaltakkal egyezően. A megállapodás alapján pedig minden olyan tárgyalás vonatkozásában, melyen szabályszerű idézésre megjelent, kérte a megállapodásban foglaltak szerinti 30 ezer Forintos ügyvédi munkadíj megállapítását ÁFA mentesen, mivel az alperesi jogi képviseletet ellátó ügyvédi iroda alanyi ÁFA mentes. És mivel jelen peres eljárás során a felperes nem tett alperesi tudomás szerint egy beadványában sem, egy perben megtartott tárgyaláson sem arra utalást, hogy az alperesi részről előterjesztett perköltség-igényt eltúlzottnak tartaná, ezért azt kérte, hogy a bíróság a kifejtett munkára is figyelemmel a megállapodás szerinti jogi képviselettel kapcsolatos perköltségét az alperesnek teljes összegben ítélje meg alperesi pernyertesség esetén, az ügyvédi munkadíj összegét a bíróság ne mérsékelje.

[16] *A felperes keresete az alábbiak szerint megalapozatlan.*

[17] A bíróság a fenti tényállást a peres felek által a perben előadottak, az általuk csatolt okirati bizonyítékok, az alperes részletes személyes meghallgatása, valamint XXXXXXXXXX tanú vallomása alapján állapította meg.

[18] A bíróság az elsődleges és a másodlagos kereset vonatkozásában is azt állapította meg, hogy a perrel érintett kölcsönszerződés megkötésének idején, 2008-ban hatályban volt a Polgári Törvénykönyvről szóló módosított 1959. évi IV. törvény (rPtk.) 522. § (1) bekezdése értelmében bankhitel szerződéssel a pénzüintézet arra vállal kötelezettséget, hogy jutalék ellenében meghatározott hitelkeretet tart a másik szerződő fél rendelkezésére, és a keret terhére – a szerződésben meghatározott feltételek megléte esetén – kölcsönszerződést köt, vagy egyéb hitelműveletet végez.

A (2) bekezdés rögzíti, hogy a bankhitel szerződés érvényességéhez a szerződés írásba foglalása szükséges.

[19] Az rPtk. 523. § (1) bekezdése értelmében kölcsönszerződés alapján a pénzüintézet vagy más hitelező köteles meghatározott pénzüösszeget az adós rendelkezésére bocsátani, az adós pedig köteles a kölcsön összegét a szerződés szerint visszafizetni.

A (2) bekezdés szerint, ha a hitelező pénzintézet, - jogszabály eltérő rendelkezése hiányában – az adós kamat fizetésére köteles (bankkölcsön).

- [20] Az rPtk. 525. § (1) bekezdés e) pontja értelmében a hitelező jogosult azonnali hatállyal felmondani a kölcsönt, ha az adós súlyos szerződésszegést követett el.
- [21] A bíróság a jogutód felperes által a perben előadottak, valamint az általa csatolt okirati bizonyítékok alapján állapította meg azt a perben, hogy a felperesi jogelőd és az alperes között a perrel érintett követelés alapjául szolgáló szerződés annyiban valóban létrejött, hogy a szerződésből eredő kötelezettségét a felperesi jogelőd teljesítette azáltal, hogy az alperes rendelkezésére bocsátotta a szerződés értelmében a kölcsönösszeget. Azonban mivel az alperes a szerződésben foglaltak szerinti visszafizetési kötelezettségének nem tett eleget, ezáltal a felperesi jogelőd álláspontja szerint az alperes súlyos szerződésszegést követett el, így a felperesi jogelőd a megkötött szerződést felmondta, az ekként lejáró perrel érintett követelést pedig annak engedményezésére tekintettel az alperes a jogutód felperesi társaságnak lenne köteles megfizetni. Az rPtk. 328. § (1) bekezdése ugyanis kimondja, hogy a jogosult a követelését szerződéssel másra átruházhatja (engedményezés). Az rPtk. 328. § (3) bekezdésében foglaltak szerint pedig az engedményezésről a kötelezettet értesíteni kell, mely értesítési kötelezettségének a jogutód felperes az engedményező által kiállított, Budapesten, 2018. január hó 10. napján kelt nyilatkozat alperes részére történő megküldésével eleget is tett.
- [22] A bíróságnak az alperesi részről az érdemi ellenkérelemben előterjesztett érvénytelenségi kifogásokra tekintettel abban a kérdésben kellett elsődlegesen állást foglalnia mind az elsődleges, mind a másodlagos kereseti kérelem tekintetében a perben, hogy a felperesi jogelőd és az alperes között a perrel érintett kölcsönszerződés érvényesen létrejött-e, ekként a jogutód felperes által a szerződés alapján kölcsöntartozás jogcímén támasztott felperesi igény az alperessel szemben megalapozott-e.
- [23] A bíróság e körben azt állapította meg, hogy az alperesi részről előterjesztett érvénytelenségi kifogások közül – osztva e körben az alperesi jogi álláspontot – mindenképpen megalapozott az azon a címen előterjesztett kifogás, hogy a perrel érintett kölcsönszerződés nem tartalmaz kamatot. A perrel érintett időszakban, a szerződés megkötésének idején hatályban volt, a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló módosított 1996. évi CXII. törvény (Hpt.) a 213. § (1) bekezdés c) pontjában ugyanis valóban akként rendelkezik, hogy semmis az a fogyasztási, lakossági kölcsönszerződés, amelyik nem tartalmazza a szerződéssel kapcsolatos összes költséget, ideértve a kamatokat, járulékokat, valamint ezek éves, százalékos kifejezett értékét. A perrel érintett kölcsönszerződés pedig a fentiekben már részletezettek szerint valóban nem tartalmazza az ügyleti kamatot, mely hiányosságát a szerződésnek az sem pótolja, ha a jogutód felperes fentiekben szintén részletezett számításai szerint a szerződésből, annak egyes rendelkezéseiből, az azokban foglalt adatokból, szerződési elemekből erre vonatkozóan számításokat lehet végezni: ha felperesi álláspont szerint az adatokból ki lehet számítani az ügyleti kamatot. Annak egyéb szerződési elemekből esetlegesen kiszámítható volta ugyanis nem elégíti ki a bíróság álláspontja szerint e körben a fentiek szerinti törvényi követelményt, és nem elégíti ki a fogyasztóvédelmi követelményeket sem: a szerződésnek az e tekintetbeni érvényességéhez az lett volna szükséges, hogy a szerződés egyértelműen tartalmazza az annak alapján fennálló kamatfizetési kötelezettséget, a fizetendő ügyleti kamat százalékos mértékét, az ügyleti kamatot ne csak a szerződésben nem

is rögzített számolási műveletek elvégzésével lehessen a szerződésből „kiszámolni”, ne a szerződés adataiból számításokat végezve kelljen azt kikövetkeztetni. A perrel érintett szerződés azonban, mivel a fentiek szerint e tekintben nem tartalmaz határozott rendelkezést, nem határoz meg ügyleti kamatot százalékos mértékben, de még egyértelműen az ügyleti kamatnak a szerződés adataiból történő kiszámítása módját sem határozza meg, arra sem tartalmaz rendelkezést, ilyen szempontból a törvényi követelményeket nem elégíti ki, annak nem felel meg, a szerződés ezen hiányossága így a szerződés érvénytelenségét eredményezi az alperesi e körbeni semmisségi kifogással egyezően.

[24] Mivel a bíróság a fenti indok alapján is már arra a megállapításra jutott a perben, hogy a perrel érintett kölcsönszerződés érvénytelen, semmis, ezért a bíróságnak az eljárása során ezt követően azt kellett még vizsgálnia, hogy ezen érvénytelenségi ok kiküszöbölését, a szerződés érvényessé nyilvánítását a szerződésből származó követelés tekintetében szerződéses jogutód (engedményes) felperes kérheti-e, ezen igény jelen perben történő érvényesíthetőségének a joga a felperest a perben támasztott másodlagos keresete alapján megilleti-e.

[25] A bíróság e fenti körben pedig azt állapította meg - a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság hivatkozott Gfv.VI.30.183/2021/4. számú eseti döntésében elfoglalt jogi álláspontot osztva -, hogy az rPtk. 1. § (1) bekezdése szerinti tárgyi és személyi hatályból, és a 2. § (1) bekezdésében alapelveként megfogalmazott, a személyek vagyoni és személyhez fűződő jogainak, továbbá törvényes érdekei védelmének elvéből nem következik, hogy az engedményes az engedményezéssel rá át nem szállt jogok tekintetében is jogvédelemre tarthatna igényt az általa megjelölt jogszabályi rendelkezések alapján. A fenti szabályokból – egyedi jogviszonyra vonatkoztatva annak szabályait – csak az a következtetés vonható le, hogy ha a jogalany igénye a vagyoni és személyi viszonyok körébe tartozik, akkor az rPtk. az ehhez a jogviszonyhoz tartozó jogvédelmi igényt biztosítja. Ez a perbeli esetben nem sérült, a felperes bíróság előtt érvényesíthette, érvényesítette igényét. Az a kérdés pedig, hogy a jogvédelem a peresített egyedi jogviszonyban sikeres lehet-e, már a jogviszonyra vonatkozó rPtk. szabályok tartalma alapján határozható meg. A perbeli esetben az rPtk. engedményezésre vonatkozó szabályai alapján ítélt meg, hogy az engedményes az engedményezéssel milyen terjedelemben szerez jogosultságokat, mert csak ezek tekintetében lehet őt a hivatkozott alapelvi rendelkezés alapján a közvetlen igényérvényesítési jogosultsággal rendelkező alanyi jogosultnak tekinteni.

Az rPtk. 328. §-a alapján - a fentiekben már hivatkozottak szerint - az engedményezési szerződéssel a kötelelem jogosultja, az engedményező átruházza az adott kötelelem kötelezettjével szembeni valamely követelését (vagy annak egy részét) az új jogosultra, az engedményesre. Az engedményezés következtében tehát az eredeti jogosultság (vagy annak egy része) tekintetében következik be alanyváltás. A kötelelem egyéb elemei tekintetében ugyanakkor az engedményezés nem jár változással: az engedményezés után is az engedményező és a kötelezett maradnak az eredeti kötelelem alanyai.

Az engedményezés legfontosabb joghatása az rPtk. 329. § (1) bekezdése alapján a meghatározott követelés jogosulti pozíciójában bekövetkező alanyváltás: az engedményes az eredeti jogosult, az engedményező helyébe lép. Az rPtk. 329. § (3) bekezdése szerint a kötelezett helyzete az engedményezést követően tartalmilag nem változik: az engedményessel szemben is felhozhatja az engedményezővel szembeni kifogásait, és beszámíthatja az engedményezővel szembeni követeléseit.

Az rPtk. 329. § (1) bekezdése alapján a megszerzett követelést biztosító zálogjogból és kezességből eredő jogok is átszállnak az engedményesre, elősegítve ezzel a megszerzett

követelés eredményes érvényesítését. Az rPtk. ezen túlmenően azonban nem rendelkezik arról, hogy egyéb jogok átszállnak-e az engedményezéssel. Az engedményezés kapcsán különbséget kell tenni a követeléshez kapcsolódó és a szerződés egészéhez kapcsolódó jogok között. Az előbbiek átszállnak a követelés átruházásával együtt, az utóbbiak viszont az rPtk. hivatkozott rendelkezései alapján nem, csak egy kifejezetten erre irányuló, jogátruházó szerződéssel kerülhetnek az engedményezéshez.

A felperes az eredeti kölcsönszerződésben nem volt szerződő fél, az engedményezés joghatásaként e szerződés vonatkozásában sem vált általános jogutóddá, a felperes perlési jogosultságát a szerződéshez kapcsolódó jogok tekintetében az engedményezési szerződés sem alapozza meg. A szerződés létrejötte, érvényessége a szerződés egészét, annak minden rendelkezését érinti. A szerződés alanyait, a szerződő felek egymás közötti jogviszonyát érinti az, ha a kölcsönös és egybehangzó akaratnyilvánításuk ellenére a szerződéssel elérni kívánt cél – formai, tartalmi, akarat hiba miatt – mégsem valósul meg. Ezért az így kialakult helyzet jogkövetkezményeit is kizárólag a szerződést kötő felek jogosultak rendezni. Az érvénytelenség jogkövetkezményeivel kapcsolatos rendelkezési jog szükségszerűen a szerződés egészéhez és nem az abból eredő követeléshez kapcsolódó jog, ezért az – az engedményezési szerződés erre vonatkozó kifejezett rendelkezése hiányában –, az rPtk. alapján nem száll át az engedményesre.

A felperest kívülálló harmadik személyként sem illeti meg az érvénytelen kölcsönszerződés jogkövetkezményeinek lerovása tekintetében keresetindítási jog az alábbiak szerint.

A felperes alaptalanul hivatkozott az eljárás során e körben az rPtk. 234. § (1) bekezdésére és a 2/2010. (VI.28.) PK vélemény 10. pontjára is a bíróság álláspontja szerint. A 2/2010. (VI.28.) PK vélemény az engedményest nem nevesíti a szerződést kötő feleken kívülálló harmadik személyként. A PK vélemény 10a. és 10b. pontjaiban általánosságban a szerződést kötő feleken kívülálló harmadik személy jogi érdekeinek fogalmát, tartalmát értelmezi. Az ehhez a pontokhoz tartozó indokolás szerint a perbeli legitimáció vizsgálata során nem elegendő a felperes érdekelttségének a bizonyítása, a felperes részéről „védendő jogi érdekek” kell fennállnia az ügyben.

Az engedményesnek az engedményezés alapján a követelés érvényesítésére keletkezik joga, azonban, ha a követelés alapjául szolgáló szerződés érvénytelennek bizonyul, önmagában az engedményezés nem alapítja meg az érvénytelenség jogkövetkezményeinek levonásához fűződő jogi érdeket.

A bírói gyakorlat által kialakított elveknek megfelelően a szerződés érvénytelenségének megállapításához fűződő jogi érdek nem is engedményezhető (BH.2001. 335.), azaz ezen az alapon sem vezethető le a felperes igényérvényesítési jogosultsága. A fenti PK véleményben hivatkozott jogértelmezés továbbá azt támasztja alá, hogy a szerződő feleken kívüli, harmadik személy – védendő jogi érdeke fennállása esetén is csak – a szerződő felek relációjában kérheti az érvénytelenség jogkövetkezményeinek alkalmazását.

- [26] A fentiekre tekintettel, a fentiekben kifejtett részletes indokok alapján a bíróság a felperes keresetét – mind az elsődleges, mind a másodlagos keresetet - a rendelkező részben foglaltak szerint elutasította, az elsődleges keresetet a perrel érintett kölcsönszerződés vonatkozásában megállapított érvénytelenség, az e körbeni alperesi érvénytelenségi kifogásnak történt helyt adás okán. Míg a másodlagos felperesi kereset elutasításának az indoka a fentiek szerint a felperesi jogutód kereshetőségi jogának hiánya: azon ok, hogy a jogutód felperes a perrel érintett szerződés tekintetében alakító joggal nem élhet, a szerződés érvényessé nyilvánítását nem kérheti.

- [27] A bíróság a jelentősebb, 1.740.487 Forintos pertárgy-értékűnek számító ügyben a pervesztes felperest a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes perköltségének a megfizetésére, amely az alperest képviselő ügyvédnek a 6. sorszám alatt mellékletként csatolt megbízási szerződés szerinti munkadíjából áll 7 tárgyaláson történt jogi képviselői megjelenés figyelembevételével (XXXXXX Forint ügyvédi munkadíj + megállapodás alapján még tárgyalási alkalmanként XXXXX Forint ügyvédi munkadíj) a módosított 32/2003. (VIII.22.) IM számú rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján megállapítva. A bíróság a felmerült alperesi jogi képviselettel kapcsolatos perköltség mérséklését a perben arra figyelemmel sem látta indokoltnak, hogy felperesi részről az eljárás során nem került egy alkalommal sem kifogásolásra az e körben alperesi részről megjelölt összeg, a felperesi jogi képviselő nem utalt egy alkalommal sem az alperesi perköltség eltúlzott voltára.

Kaposvár, 2022. március hó 10. napján

Zabné dr. Boti Zsuzsanna s. k.
bíró